

ע"פ 5452/04/16 - איטגב מטקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 5452-04-16 מטקו נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת דבורה עטר
המערערי
איטגב מטקו
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

28 נובמבר 2016

נוכחים:

העורר ובאת כוחו - עו"ד שני דבש

ב"כ המשיבה - עו"ד שרה טל

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפ"ת (כב' הש' רות רז), בפ"ל 78-02-14, בגדרו הורשע המערער לאחר שמיעת הראיות בביצוע עבירות של אי ציות להוראת שוטר, אי ציות לאור אדום ונהיגה בשכרות ונגזרו עליו העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר בפועל, 30 חודשי פסילה בפועל 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ו-6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
2. הערעור נסוב תחילה גם על הכרעה הדין ונסוב עתה על אודות חומרת גזר הדין בלבד, ברכיב המאסר.
3. לטענת ב"כ המערער טעה בית משפט קמא משגזר על המערער מאסר לריצוי בפועל, נוכח אי כשירותו לריצוי עבודות שירות. זאת בלא שבחן את יתר האפשרויות העומדות לפניו, השתת מאסר על תנאי בלבד או צו של"צ ולמצער, לעשות שימוש בסמכותו לקביעת מספר מופחת ביום של שעות עבודה, 6 במספר, לאחר שהמערער, יביע את הסכמתו לביצוען בהתאם למגבלותיו הרפואיות ולהורות לממונה על עבודות השירות לשלב את המערער במקום עבודה בהתאם למגבלות אלה.
4. ב"כ המשיבה טען כי בדין קיבל בית משפט קמא את עתירת המאשימה וגזר על המערער מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בשים לב להרשעה קודמת בגין נהיגה בשכרות שלא היה בה כדי להבהיר למערער את חומרת מעשיו ולהזדמנות שניתנה לו לבחון את כשירותו לריצוי עבודות שירות.

דין והכרעה

5. המערער הורשע לאחר שמיעת הראיות בכך שלא ציית להוראת שוטר לעצור במחסום משטרתית,

עמוד 1

המשיך בנסיעה כשהוא חוצה צומת באור אדום וכשנעצר לאחר מרדף סירב לביצוע בדיקת שכרות.

6. בטיעוניה לעונש בבית משפט קמא עתרה ב"כ המערער להימנע מלהשית על המערער מאסר בפועל ולהסתפק בענישה הצופה פני עתיד. בעוד המשיבה עמדה על השתת ענישה מחמירה, לרבות ברכיב המאסר לריצוי בפועל.

7. טרם מתן גזר הדין הורה בית משפט קמא על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מחוות הדעת עלה כי המערער נבדק על ידי רופא שב"ס אשר מצא כי אינו כשיר לביצוע עבודות שירות. צוין כי המערער אינו עובד כשנתיים בשל מגבלה בגבו ומקבל קצבת נכות, כמו גם כי לדברי המערער מוגבל ל-4 שעות עבודה ליום בלבד.

8. אדרש תחילה לטיעוני ב"כ המערער בנוגע לאי מימוש סמכותו של בית משפט קמא לקביעת מספר מופחת של שעות עבודות שירות ביום, 6 במספר ולהורות לממונה על עבודות השירות לשלב את המערער במקום עבודה בהתאם למוגבלויותיו הרפואיות, לאחר שיביע את הסכמתו לביצוע בהתאם למגבלותיו הרפואיות.

9. מקור הסמכות לאישור שעות עבודת שירות מופחתות בסעיף 51ו(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 כדלקמן: "**שבוע עבודה של עובד שירות יהיה בן חמישה ימי עבודה; מספר שעות העבודה ביום עבודה של עובד שירות יהיה שמונה שעות וחצי רצופות, ואולם רשאי בית המשפט או הממונה, במקרים חריגים בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם או בהתאם לנהוג במקום עבודת השירות, לאשר ביצוע עבודת שירות בהיקף שעות יומי נמוך יותר, ובלבד שלא יפחת משש שעות עבודה ביום.**"

10. טרם הכרעה בערעור נעניתי לעתירת ב"כ המערער ליתן אורכה על מנת להגיש לעיוני את המסמך שהציג המערער לפני הממונה על עבודות השירות, הנוגע להליכים שהתנהלו בעניין קביעת נכותו, במסגרת המוסד לביטוח לאומי.

11. עיון במסמך זה הנושא את התאריך 4/3/15 ואשר נערך על ידי עו"ס מדריכת שיקום, מטעם המוסד לביטוח לאומי, עלה בין היתר כי המערער "**מסוגל לעבוד חצי יום לא פיזית מאומצת לסירוגין עמידה הליכה ישיבה.**" עורכת המסמך התרשמה, נוכח מצבו הרפואי ועברו התעסוקתי כי המערער יתקשה להשתלב בעבודה רגילה בשוק החופשי והמליצה לראותו כמי שאבד כושרו באופן מלא וזאת לצמיתות.

12. אמנם בסמכותו של בית המשפט לאשר ביצוע עבודת שירות בהיקף שעות יומי נמוך יותר ואולם בלבד שלא יפחת מ-6 שעות. בענייננו, עלה בכתובים, ממסמך רשמי של גורם במוסד לביטוח לאומי, שהציג המערער לפני הממונה על עבודות השירות, כי בכל מקרה אינו מסוגל לעבוד מעבר לחצי יום, שאינו עולה כדי מכסת השעות המינימלית, 6 במספר, לשם ביצוע עבודת שירות.

המדובר במסמך שמצא את המערער, על סמך האמור בו כמי שאבד כושר עבודתו לצמיתות וכזכאי לגמלה לאור כך. לבטח אין ביכולתו של המערער להתנות על האמור בו ולהסכים לצורך ביצוע עבודת שירות, על מכסת שעות עבודה יומית, מעבר למחצית היום, כקבוע בו.

עמוד 2

13. בהינתן כי המערער אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, לא מצאתי כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא והנימוקים העומדים בבסיסו מקובלים גם עלי. (ר' רע"פ 2508/11 רומן סמולנסקי נגד מדינת ישראל (31/3/11)).
14. מכלול נסיבות האירוע בגינו הורשע המערער והעבירות אותן ביצע במהלכו, חמורות. חמורה שבעתיים עבירת הנהיגה בשכרות, נוכח מידת הסיכון הטמונה בה לשלום הציבור. כפועל יוצא מכך הותוותה מדיניות ענישה מחמירה הכוללת רכיב מאסר ומתחם הענישה שקבע בית משפט קמא בטווח שבין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר, מקובל גם עלי.
15. לא הוצגו בענייניו של המערער טעמים לסטות מן המתחם לקולה ועל כן לא ניתן להסתפק בענייניו בענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר. אף בדין קבע בית משפט קמא כי מיקומו של המערער במתחם הענישה אינו ברף התחתון שלו, שאופן שתוטל עליו ענישה הצופה פני עתיד בלבד, ברכיב זה.
- המדובר במערער אשר נוהג משנת 1996 וזקף לחובתו 22 הרשעות ובכללן נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון ונהיגה בקלות ראש.
- לא זו אף זו, המערער הורשע בעת האחרונה גם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, באופן המצביע כי מקורה של הנהיגה בשכרות, בה הורשע בהליך שלפני, אינה במעידה חד פעמית, ועל הצורך בהרתעתו, לא כל שכן נוכח אי נטילת האחריות ומשליך על רמת הענישה שתוטל עליו בתוך המתחם.
- הוסף לכך את העובדה כי המערער זקף לחובתו גם הרשעה פלילית, במספר עבירות, בגינן הוטל עליו מאסר בפועל של 3 חודשים.
16. לאור סך כל האמור לעיל גזר דינו של בית משפט קמא בדין יסודו ואני מורה על דחיית הערעור.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ז, 28/11/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר וזאת עד ליום 25.1.17 בשעה 10:00, מועד בו יתייצב המערער לריצוי עונשו בבית כלא הדירים, אלא אם כן יורה גורם שב"ס אחרת.

אני מורה על עיכוב יציאתו של המערער מן הארץ.

רשמתי בפני הצהרתו כי אין בידו דרכון.

יתר הערבויות כפי שנקבעו בבימ"ש קמא יעמוד בעיני.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ז, 28/11/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת